

# Domarkompendium AFGHANHUND

Framtaget till Svenska Vinthundklubbens  
domarkonferens 2022



*Framtaget av Espen Engh november 2010 på uppdrag av Sveriges Afghaner*

*Uppdaterat av Espen Engh 2020.*

*Översatt till svenska 2021 av Svenska Afghanhundklubben inför domarkonferensen 2022.*

*Detta kompendium får användas fritt av SvVK samt SKK.*

*Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.*

## Innehåll

STANDARDANSVAR .....	3
FCI-KLASSIFIKATION .....	3
BAKGRUND/ÄNDAMÅL.....	3
HELHETSINTRYCK .....	4
UPPFÖRANDE/KARAKTÄR .....	7
HUVUD .....	9
HALS .....	12
KROPP.....	14
SVANS .....	15
EXTREMITETER .....	15
RÖRELSER .....	17
PALS.....	18
STORLEK/VIKT .....	19
DISKVALIFICERANDE FEL .....	21
NOTA BENE .....	21
TESTIKLAR.....	21
SRD/BSI .....	21
RAS.....	21

# STANDARD FÖR AFGHANHUND

(Rasnamn i hemlandet: Afghan Hound)

FCI-nummer 228

FCI-standard på engelska publicerad 2021-09-06

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2021-07-27

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-10-15

I detta kompendium anges standardens text med fetstil, kommentarer med normal stil och bildtexter med kursiv stil.

*Bilderna i kompendiet har ställts till förfogande av bland andra Åsa Lindholm och Anna Szabò.*

## URSPRUNGLAND

**Afghanistan**

## STANDARDANSVAR

**Storbritannien**

## ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

**Vinthus**

## FCI-KLASSIFIKATION

**Grupp 10, sektion 1**

## BAKGRUND/ÄNDAMÅL

**De första afghanhundarna kom till Storbritannien i början av 1900-talet. En av dem, kallad Zardin, vann mycket spektakulärt på utställningen 1907 i Crystal Palace, London. Rasen är också känd som Tazi vilket förklarar en likhet med en rysk ras med samma namn. Afghanhund är en av de mest välkända vinthusarna i världen. Rasen härstammar från Afghanistans bergsområden där den nyttjades till jakt. Den kan fortfarande jaga om den får en chans. Numera är den också en glamorös utställningshund som skall kombinera styrka och värdighet med en lång, silkesaktig päls och ett orientaliskt uttryck.**

(Texten i denna kommentar kommer från Svenska Afghanhundklubbens senaste RAS-dokument från 2015.)

Afghanhunden är en vinthus med rötter så långt bak i tiden att det är omöjligt att spåra dess definitiva ursprung. Afghanhunden och hundar med liknande typ och användning har hittats från Afrikas västkust över Sahara bort till Arabiska halvön och vidare över Iran och Afghanistan långt österut. Då afghanhundens ursprungsområde är geografiskt stort med varierande terräng har storleken och typen på hundarna också varierat. I litteraturen kan man finna att det finns både en slätt- och en bergstyp av afghanhunden.

Afghanhunden var från början långt ifrån en "herremanshund", utan rasen har följt med nomader, hållit sig i pack i utkanten av lägren, använts för hetsjakt av bland annat hare och gasell. Hundarna har även varnat för faror och i viss mån hållit ordning på boskapen. Detta innebär att afghanhunden måste besitta stor snabbhet, uthållighet och förmåga till stor rörlighet i höga hastigheter. Om man ser på afghanhundarnas arbetsområden kan man konstatera att rasen behållit de flesta av de ursprungliga hundarnas egenskaper. Man kan anta att människan haft lite att säga till om vad det gäller rasens mentala utveckling, hundarna har helt säkert tvingats att ta egna beslut i den mån det

nu gått. Därför är afghanhunden fortfarande självgående. Att rasen ofta fungerar bra i flock bör kunna härledas till att de från början verkligen behövde varandra för sin överlevnad.

En av anledningarna till afghanhundens kraftfulla och välbalanserade fysik kan vara att de måste nöja sig med vad de kunde komma över i födoväg (viktigt att komma ihåg hundarnas betydelsefulla roll som "städare" och "sophanterare"). Den dåliga näringen plus det hårda livet, tvingade fram en kropp med optimal möjlighet till överlevnad. Rörelserna fick inte ta någon extra energi när hunden måste förflytta sig i dagar under migrationsperioderna. Detta skulle vara förklaringen till rörelsernas flyt, begreppet "effortless" blir nyckelordet när det gäller att beskriva gångverket. Det förklarar också den kraftiga men absolut inte tunga benstommen och den seniga, muskulösa kroppen som framstår som mager och torr.

Gällande fysiken måste vi värna om den fantastiska balansen mellan lätthet och styrka som kännetecknar rasen. Afghanhunden måste ha en kraftig benstomme (stora tassar, väl tilltagen bröstorg, ordentliga bendelar i skuldra och lår) men den får aldrig bli tung. Detsamma gäller muskelmassan. Afghanhunden ska ha torra kraftiga muskler, tillräckligt stora för att hålla ihop den atletiska kroppen. Allt en afghanhund gör ska göras utan ansträngning för att spara energi, men det den gör måste göras effektivt av samma anledning.

## HELHETSINTRYCK

**Rasen skall ge intryck av styrka och värdighet i kombination med fart och kraft. Huvudet skall bäras stolt.**



*Tik (till vänster) och hanhund (till höger) med fantastisk helhet och balans, perfekta proportioner och silhuetter, utmärkt kombination av kraft och elegans och idealiskt pälsmönster och struktur. Utmärkt könsprägel. Dessa två hundar anses vara så nära idealet som man har lyckats komma inom rasen.*





*Samma hanhund som ovan i rörelse, illustrerar atletisk helhet och bra resning.*

Afghanhunden är, liksom de övriga vindhundraserna, byggd för en kombination av fart och kraft. Detta innebär att hunden ska visa upp en kombination av **kraft och styrka** samt **elegans**. Elegansen ska komma som en funktion av styrkan, och inte som ett resultat av att hunden är överdrivet förfinad eller späd. Elegans är ofta en bristvara hos rasen.

Överdriven förfining resulterar i otillräcklig kraft och uthållighet och är absolut inte attraktivt. En afghanhund ska stå stadigt på sina tassor och ge intryck av att vara explosiv och "ready for take-off". Den får absolut inte ge intryck av att kunna blåsa bort med vinden.



*Två vackra hanhundar med tydlig könsprägel, utmärkta proportioner, kvalitet, utstrålning och stolt värdighet. De illustrerar särskilt väl att en afghanhund bör stå stadigt på sina tassor.*

Å andra sidan innebär överdriven tyngd och substans nedsatt funktionell förmåga i form av lägre fart. En afghanhund ska alltid ge ett uttalat atletiskt och vilt intryck, den ska vara lätt på foten, ge intryck av ädelhet och ha en mejsling, torrhet och detaljering. Det kan knappast påtalas tydligt nog att en



afghanhund ska vara en explosiv och atletisk hund och ska ge ett tydligt intryck av detta både i stående och i rörelse.



*En afghanhund ska ge ett tydligt atletiskt och vilt intryck.*

Uppfödarnas och domarnas utmaning är att hitta den korrekta kombinationen av kraft och elegans.

Könsprägel är viktig i rasen; hanhundar ska vara utpräglad maskulina och tikarna feminina.

Huvudet ska alltid bäras högt. Naturlig, stolt resning är ett speciellt viktigt adelsmärke hos rasen och en nödvändighet för att en afghanhund ska kunna tilldelas CK. Detsamma gäller svansföringen.



*Två högresta hanhundar med vackra silhuetter, proportioner, resning och generellt hög kvalitet.*

Den amerikanska rasstandarden ger en mer exakt bild av både helheten och vissa detaljer och är väl värd att studera. Observera dock att den amerikanska standarden skiljer sig från FCI-standarderna på några viktiga punkter som huvud, svans och rörelser.

Rasens korrekta **proportioner** är otydligt beskrivna i FCI-standarden. Man kan ändå utläsa att hunden absolut inte ska vara lågställd eller långsträckt. Rasen bör aldrig ge ett långsträckt intryck, även om en kroppslängd som överskrider mankhöjden något kan accepteras. Bra benlängd är en absolut nödvändighet hos en afghanhund som hos alla andra vindhundsraser. Denna viktiga punkt kan inte nog betonas. Termen "leggy" används för att positivt beskriva en korrekt högre balans, men naturligtvis utan överdrift. Korta ben är ett mycket allvarligt fel hos rasen, men dessvärre vinner många kortbenta hundar på utställningar och används i avel. För högresta hundar, där mankhöjden överskrider kroppslängden, är knappast ett problem i Europa, men kan påträffas i USA. Detta är dock att föredra framför för lågställda hundar

Den amerikanska standarden anger att en afghanhund ska vara kvadratisk, definierad av att mankhöjden ska vara lika med avståndet från bröstet till sittbensknölen. FCI-standarden motsäger inte denna punkt, och även europeiska uppfödare strävar efter en kvadratisk hund. Det är viktigt att vara tydlig med att det är en hund som uppnår kvadratiska proportioner genom längden i lemmarna, det vill säga långa ben – vilket också möjliggör en liknande längd i kroppen, lång hals och långt huvud och svans. Detta innebär en hund innanför "en stor kvadrat" i motsats till en tät och kompakt hund inom en smal fyrkantig ram.



*Två utmärkta hanhundar med korrekt benlängd, "leggy", som i kombination med lång hals och långt huvud ger rastypiska proportioner och silhuetter.*

## UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

**Det österländska eller orientaliska uttrycket är typiskt för rasen. Afghanen ser på och igenom en. Till sättet är den värdig och reserverad med en viss vild obändighet.**



Orientaliskt uttryck (vanligtvis används uttrycket "exotisk" i rasen) är en av rasens mest karaktäristiska egenskaper och bidrar i hög grad till rastypen. Värdig och arrogant – en afghanhund ska se igenom dig och inte på dig.

Det är inte värdigt för en afghanhund att vifta på svansen i ringen, och inte heller att jaga efter handlerns godbitar. En afghanhund ska uppvisa en stoisk och obestridlig värdighet högt över allt och alla – en kung bland hundar som knappt ska bevärdiga domaren med en blick.

FCI-standarderna skriver "a certain keen fierceness" vilket innebär ett tydligt element av aggressiv vildhet i uttrycket. Man betonar att hunden naturligtvis inte ska vara aggressiv, men den får mer än gärna se ut som om den är det, i uttrycket. Detta till skillnad från sin släkting salukin, som också är orientalisk i sitt uttryck, men betydligt mildare.



*Optimalt uttryck med aggressiv vildhet – "a certain keen fierceness".*

Den rastypiska värdiga och arroganta attityden (på engelska "attitude", vanligt förekommande uttryck inom rasen) är på väg att gå förlorad till förmån för ett mycket mindre typiskt men mer älskvärt retriever-liknande temperament.



*Två hundar, en hanhund och en tik, som demonstrerar rastypisk värdig och arrogant attityd.*



## HUVUD

### SKALLPARTI

#### Skalle

Skallen skall vara lång, välbalanserad och inte alltför smal. Den skall vara krönt av en lång hårtofs ("top-knot"). Nackknölen skall vara framträdande.

#### Stop

Stopet skall vara obetydligt.

Huvudet på en afghanhund ges relativt stor vikt vid bedömning, men mindre än hundens helhetsintryck, proportioner och rörelser.

Skallen ska vara lång med en markerad nackknöl som är rastypisk. En kort och trubbig skalle är inte typisk. Sluttande skalle utan tillräckligt markerat nackknöl är ett vanligt och fult fel. Denna detalj måste kännas av domarna eftersom skallen är täckt med en karakteristisk top-knot.

Sparsam top-knot är inte önskvärd och det är det enda stället det knappast kan vara för mycket päls på en afghanhund.

En traditionell mittbena tar bort det vilda och exotiska elementet och bidrar till ett för snällt och ofarligt uttryck.

Top-knoten ska inte klippas (pälsen ska inte klippas alls!), eller sprayas. Mest typiskt är att dra top-knoten tillbaka och rufsa till den lätt. I USA är det vanligt att top-knoten är tuperad. I överdriven version, särskilt i kombination med klippning, ger detta lätt ett alltför friserat intryck som stjälar från hundens värdighet.

Standarden anger att skallen inte ska vara för smal, vilket är viktigt för att ge ett tillräckligt kraftfullt intryck och ett korrekt uttryck. Å andra sidan bör skallen inte heller vara för bred. Även i skallen söks en kombination av kraft och elegans.



*Ädelt, långt, välmejslat, men tillräckligt kraftfullt huvud. Välplacerade, lätt sneda, nästan trekantiga, tillräckligt mörka ögon, och ett typiskt uttryck av vildhet/arrogans.*

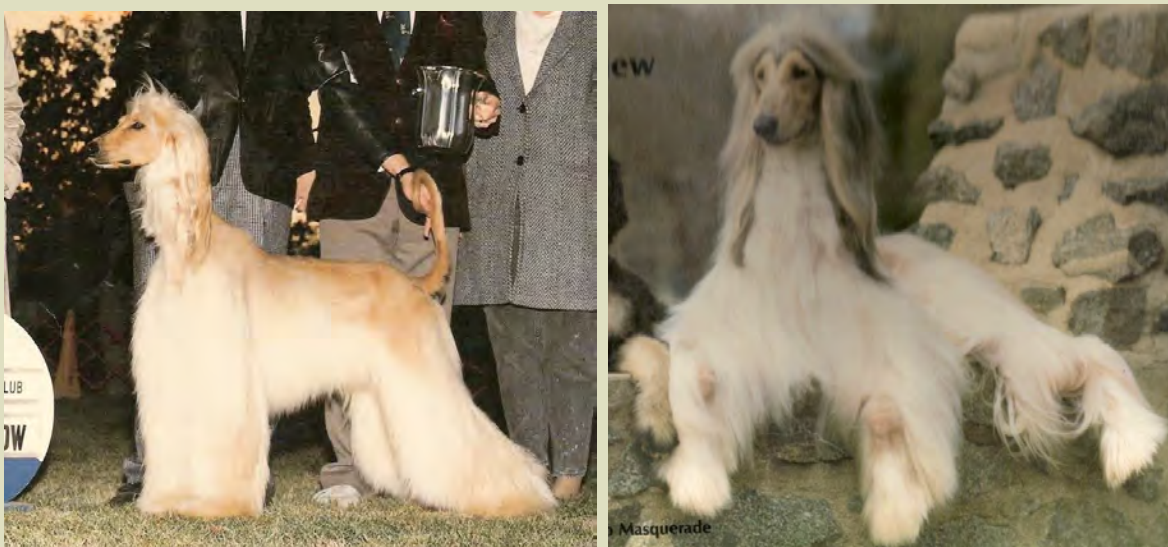
Stopet måste ses i profil. Det bör vara svagt, i motsats till avsaknad av stop, som ger ett främmande och otypiskt uttryck. Å andra sidan får inte heller stopet vara alltför markerat. Ögonbrynsbågarna bör endast vara svagt markerade.

## ANSIKTE

### Nostryffel

**Nostryffeln skall helst vara svart men leverfärg accepteras hos ljusa hundar.**

Färgbeteckningen creme (selfmasked creme) används för hundar utan mask. Dessa finns i olika nyanser från nästan helt vit till gulaktig till nästan orangefärgad. Hos dessa hundar, liksom hos ljusa dominofärgade (viltfärgade, agouti) hundar, accepteras leverfärgade näsor, men mörk nostryffel föredras. Blå och blåbrindle hundar har blå nostryffel. Hos alla andra färger, inklusive silverfärgade, bör nostryffeln vara svart.



*Self-masked creme hanhund, respektive dominofärgad hanhund, kännetecknad av bland annat "Mussepigg-teckning" i pannan.*

### Nosparti

**Nospartiet skall vara långt med kraftiga käkar.**

Huden får inte vara för tjock, och nospartiet ska vara naturligt korthårigt hos en vuxen hund. Mejslingen och torrheten känns igen genom att nospartiets blodkärl är väl synliga genom huden. Detta drag blir mer framträdande med åldern.

Nosryggen ska vara rak eller svagt konvex (romersk nos), det senare är att föredra enligt den amerikanska standarden och en svagt romersk nos anses attraktiv om den inte är för uttalad. En konkav nos är oacceptabel.

### Käkar/tänder

**Käkarna skall vara starka med ett jämnt, regelbundet och komplett saxbett. Tångbett tolereras.**

Kraftiga käkar, inklusive en bred och kraftfull underkäke, är väsentliga funktionella egenskaper. Saxbett är att föredra enligt FCI-standard, medan tångbett tolereras. Underbett och överbett är å andra sidan oacceptabla, liksom omvända saxbett.

Komplett tanduppsättning är att föredra. Tandförluster är ganska vanligt inom rasen, men traditionellt har man inte slagit ner på måttlig tandförlust.



*Kraftfullt, maskulint huvud, utan att det blir för grovt, bra underkäke.*

### **Ögon**

**Ögonen skall helst vara mörka, men gyllenbrun färg skall inte betraktas som fel. Ögonen skall vara nästan trekantiga och en aning snedställda uppåt, från inre till yttre ögonvrån.**

Mörka ögon föredras absolut. Bedömningen av ljusare ögon bör göras beroende på i vilken grad ögonfärgen påverkar uttrycket negativt. Även om guldfärgade inte är felaktiga, anses de mindre eftertraktade.

Ögonformen och placeringen är ännu viktigare för det exotiska utseendet än ögonfärgen. Ögonformen är mellan mandelformad och trekantig, ögonen är placerade något snett och relativt långt ute på sidan av skallen. Ögonen är måttligt stora, varken utstående eller för djupt liggande. Mörka ögonkanter är attraktiva.



*Vackert huvud med långt nosparti, mejsling, mörka, välplacerade ögon, rastypiskt uttryck.*



## Öron

Öronen skall vara ansatta lågt och långt tillbaka samt bäras tätt intill huvudet. De skall vara täckta av lång silkeslen päls.

Öronen ska vara lågt ansatta. I allmänhet är öronen av liten eller ingen betydelse för bedömningen av rasen.

## HALS

**Halsen skall vara lång och stark med stolt buret huvud.**

Standarden är här självförklarande. Lång och stark hals är viktig för hundens funktion, typ och balans och bidrar i hög grad till elegans. Återigen betonas vikten av god resning.

En vacker halsansättning är viktig för helheten. Hos många afghanhundar ersätts en lång hals av en hög manke och skulderbladstoppar som skapar illusionen av en lång hals, men i verkligheten är halsen kort och skuldran är framskjuten och stel. Var särskilt uppmärksam på detta grova fel.

En vacker halsansättning är viktig för helheten. Mankens lutning återspeglas i korsets lutning och skapar en harmonisk balans.



*En lång hals är viktig för funktionen och för typ, balans och elegans.*



*Tik med lång hals och utmärkt halsansättning.*



*Mankens lutning återspeglas i korsets lutning och skapar en harmonisk balans.*

## KROPP

### Rygg

Ryggen skall vara plan, medellång och väl musklad.

### Ländparti

Ländpartiet skall vara rakt, brett och ganska kort.

### Kors

Korset skall slutta lätt mot svansen. Höftbensknölnarna skall vara tämligen framträdande och placerade väl åtskilda.

### Bröstkorg

Bröstkorgen skall ha tämligen väl välvda revben och gott djup.

Överlinjen ska vara helt horisontell, torr och definierad från manke till höftben. Höftben och kors är mycket avgörande för rasens silhuett och därmed för rastypen. Markerade höftben är viktiga, liksom ett långt och måttligt avfallande kors med en lågt ansatt svans.



*Perfekta överlinjer: perfekta från manken till korset, markerade höftben, korrekt lågt ansatta svansar.*

Den amerikanska standarden kräver "mycket uttalade höftben" vilket är att föredra framför "ganska framträdande" i FCI-standardens. Men markerade höftben får inte förekomma på bekostnad av normal vikt och muskeltillstånd, vilket ofta är fallet. En stark och muskulös länd är viktig.

Väldigt många av dagens hundar har felaktiga överlinjer; många är för runda och saknar markerade höftben. Andra är sluttande från manken till höften vilket också är fel. Långsträckta hundar har ofta svaga överlinjer.



Afghanhunden har måttligt välvda revben och ett måttligt förbröst liksom de flesta andra vinthundsraser. Bröstdjupet ska helst sträcka sig ner till armbågen, men aldrig under. Många domare lägger alltför stor vikt vid bröstdjupet på bekostnad av andra och viktigare rastypiska egenskaper.

## SVANS

**Svansen får inte vara för kort. Den skall vara lågt ansatt och avslutas med en ring samt vara sparsamt behårad. Svansen höjs när hunden är i rörelse.**

Svansen är ett av rasens adelsmärken. Den ska vara lågt ansatt, vara lång, rak och helst ha en ring längst ut. Det är viktigt att svansen är av god längd för att balansera längden på benen och halsen.

Svansen ska vara glest behårad. En naturligt korthårig svans med en sparsam fana på undersidan är att föredra. Många hundar trimmas eller klipps på svansen. I så fall måste detta göras så att inga märken kan upptäckas efter sax.

Svansen **MÅSTE** lyftas under rörelse, men kan hållas nere i stående. Vissa hundar håller också svansen högt även i stående. Detta anses attraktivt om svansen för övrigt motsvarar kraven i standarden.

I stora delar av världen, men inte i England, är det vanligt att handlern håller upp svansen i stående.



*Hanhund och tik med utmärkta svansar.*

## EXTREMITETER

### FRAMSTÄLL

#### Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa, sluttande och väl tillbakalagda. Skulderpartiet skall vara väl musklat utan att verka tungt.

#### Överarm

Överarmarna skall vara långa och sluttande.

### **Armbåge**

Sedda i profil skall armbågarna vara belägna rakt under manken. De skall sluta väl an mot bröstkorgen och varken vara inåt- eller utåtvridda.

### **Underben**

Frambenen skall vara raka med god benstomme.

### **Mellanhand**

Mellanhänderna skall vara långa och fjädrande.

### **Framtassar**

Framtassarna skall vara starka och mycket stora både på längden och på bredden. De skall vara täckta med lång, tjock päls. Tårna skall vara välvda och trampdynorna skall ha god markkontakt.



*Den klippta afghanhunden visar utmärkt konstruktion och vackra linjer. Notera för övrigt de stora typiska framtassarna.*

Kraven i standarden när det gäller frambenen hos afghanhunden skiljer sig inte mycket från de flesta andra raser och konstruktionen fram är inte speciell. Frambenen ska vara raka och inte krokiga, hunden ska ha en välagd och snedställd skuldra, väl tillbakalagd överarm, en väl åtliggande armbåge och rak underarm precis som många andra raser.

Domarna bör dock komma ihåg att goda vinklar fram inte får ursäktas brister i benlängden, och det är bättre att ha en högre hund med endast måttlig frambensvinkling än en lågställd hund med mera vinkling.

Det som är speciellt med afghanhundens front är den långa och fjädrande mellanhanden som är en förutsättning för rasens karakteristiska rörelsemönster.

Mycket rastypiskt är de kraftfulla och mycket stora tassarna som är täckta med lång och tjock päls. Alla rasspecialister kommer att lyfta upp och känna på hundens tassar och bedöma deras storlek. Man blir ofta överraskad av storleken på hundens tassar. Inte sällan har stora och kraftfulla hundar små tassar och vice versa.

Standardkravet att trampdynorna ska vila stadigt mot marken beskriver en afghanhund som står stadigt på benen, men som alltid är redo att sätta fart med ett explosivt, atletiskt avstamp.

## BAKSTÄLL

### Helhet

**Bakpartiet skall vara kraftfullt. Bakbenen skall vara av mycket god längd från höft till has men relativt korta från has till tass.**

### Knäled

**Knälederna skall vara väl vinklade och riktade rakt framåt.**

### Baktassar

**Baktassarna skall vara långa men inte fullt så breda som framtassarna. De skall vara täckta med lång, tjock päls. Tårna skall vara välvda och trampdynorna skall ha god markkontakt**

Standarden är ganska självförklarande. Bakbenen är väl vinklade i både knät och hasen. Det är viktigt med god längd från höften till den låga hasen.

## RÖRELSER

**Rörelserna skall vara flytande, fjädrande och utpräglat stilfulla.**

Rörelserna är av yttersta vikt. Först och främst är en afghanhund en atlet och detta bör ses framför allt i rörelserna. Rörelserna bör återspegla rasens funktion som jakthund i mycket kuperad och svår terräng.

"A style of high order" har översatts med "utpräglat stilfulla rörelser", en högst väsentlig egenskap. Det hjälper föga om en afghanhund är välkonstruerad och känns bra att känna igenom, om den inte ger ett imponerande, atletiskt och utpräglat stilfullt intryck i rörelse. God resning med högt buret huvud är en absolut förutsättning. Det är också absolut nödvändigt att hunden bär svansen högt. En stram och definierad rygglinje är också en viktig ingrediens i den stilfulla helheten.



*Två hundar som visar korrekt balans, typiska silhuetter och stilfulla rörelser.*



Med flytande menas att hunden ska röra sig lätt, jämnt och till synes utan ansträngning. En afghanhund får inte röra sig trippande.

Rasen ska ha unikt fjädrande, svävande, spänstiga rörelser. De korrekta rörelserna innebär ett element av att hunden "hänger i luften", och att den samtidigt rör sig framåt. Balans och samordning i rörelsemönstret eftersträvas, vilket återspeglar balans i konstruktionen. Hunden ska ge intryck av att ha en motor i alla fyra benen. Obalans i rörelse uppstår ofta som ett resultat av kombinationen raka överarmar och övervinklade bakben.

Riktigt rastypiska afghanrörelser är sällsynta och bör värderas högt. Korrekta rörelser kan endast ses i måttligt snabb hastighet. Alldeles för många hundar visas idag upp i alldeles för högt tempo för att rörelserna ska kunna bedömas eller komma till sin rätt. Observera särskilt att standarden inte säger något om steglängden, men det är ändå en självklarhet att hunden ska sträcka ut bra både fram och bak. Önskan om "a wide open side gait" blir på bekostnad av de rastypiska rörelser som föreskrivs i standarden. Det är fortfarande flytande, fjädrande och stilfulla rörelser som gäller.

## PÄLS

### PÄLSSTRUKTUR

**Pälsen skall vara lång och av mycket fin struktur på fram- och bakställ, på bröstkorg och på flankerna. Hos vuxna hundar skall pälsen vara kort och tätt åtliggande från skulderpartiet och bakåt längs sadeln.**

**På huvudet skall pälsen vara lång från pannan och bakåt, med en markerad silkesaktig hårtofs ("top-knot"), medan pälsen på nospartiet skall vara kort. Öron och ben skall vara väl bepälsade. Mellanhänder och mellanfötter får ha kort päls. Pälsen måste få utvecklas naturligt och inga tecken på hand- eller maskinklippning får förekomma.**

Den långa pälsen bör ha silkesstruktur inte bara i top-knoten utan också på kroppen och benen. Detta är en funktionell och mycket lättskött päls, i motsats till felaktig päls av ull- eller bomullsstruktur.

Ett karakteristiskt pälsmönster är absolut nödvändigt för silhuetten och följligen typen; från skuldran, över manken, ryggen och länden till över höfterna och ner mot sittbensknölen måste hunden ha sadel. I detta parti finns minimalt med underull, men däremot en förhållandevis kort och tät päls av ganska grov struktur. Sadeln kan sträcka sig djupt ner på flanken utan att detta är ett fel, tvärtom anses detta attraktivt av många i rasen.



*Hanhund och tik med utmärkt pälsmönster som framhäver silhuetten.*

Sadeln, liksom all päls, måste tillåtas att utvecklas naturligt och kan inte förväntas vara helt utvecklad hos valpar och unga hundar innan pälsbyte sker vid 12-15 månader. Detsamma gäller den korta pälsen på nospartiet. Sadeln hos en vuxen hund ska vara glänsande och bör – om nödvändigt – handplockas från underull.

Om hunden inte har en naturlig sadel eller naturligt kort päls på nospartiet, är det inte tillåtet att ta fram det genom klippning. Såväl avsaknad av sadel som kort päls på nospartiet samt klippning är grova fel. Lång päls betyder inte "ju längre, desto bättre", men lång i motsats till kort. Top-knot, öron och ben får ha riklig päls. Men pälsen på kroppen bör framhäva den eleganta silhuetten och inte vara överdriven på något sätt. En överdriven päls stjälar från elegansen och vindhundsprägel, drar visuellt ner tyngdpunkten och stör intrycket av en högre hund. Pälsen får heller aldrig hindra hundens rörelser.

Observera att kala "speglar" på mellanhänder och mellanfötter är fullt tillåtna. Spegel i kombination med korrekta stora tassar anses attraktiva och unika för rasen. De förekommer oftast på frambenen.

Det är viktigt att betona att afghanhunden inte är en klipp- eller trimras. Som en följd av det faktum att klippning och uttalad trimning tyvärr har blivit utbredd, har man nyligen funnit anledning att strama åt formuleringen av standarden. En korrekt päls bör utvecklas naturligt och kräver minimalt avlägsnande av överflödig päls. Alla spår av klippning eller effilering bör bedömas enligt standarden. All bortplockning av päls måste göras för hand eller på ett sådant sätt att det inte lämnar några tydliga spår.

## FÄRG

**Alla färger är tillåtna. Däremot är vita tecken på huvudet eller vit krage i högsta grad oönskat.**

FCI-standarderna anger att alla färger är tillåtna. Det rika färgspektrat är fascinerande och skapar en spännande variation. Domare bör inte låta personliga färgpreferenser vara avgörande för sina val.

Vita tecken på huvudet är störande. Betydande vita strumpor förekommer också, och är på samma sätt fula. Detta är dock sällsynt och bör inte förväxlas med mycket ljusa tecken på en svart & silver.

## STORLEK/VIKT

**Mankhöjd:**

**Hanhundar: idealhöjd 68-74 cm**

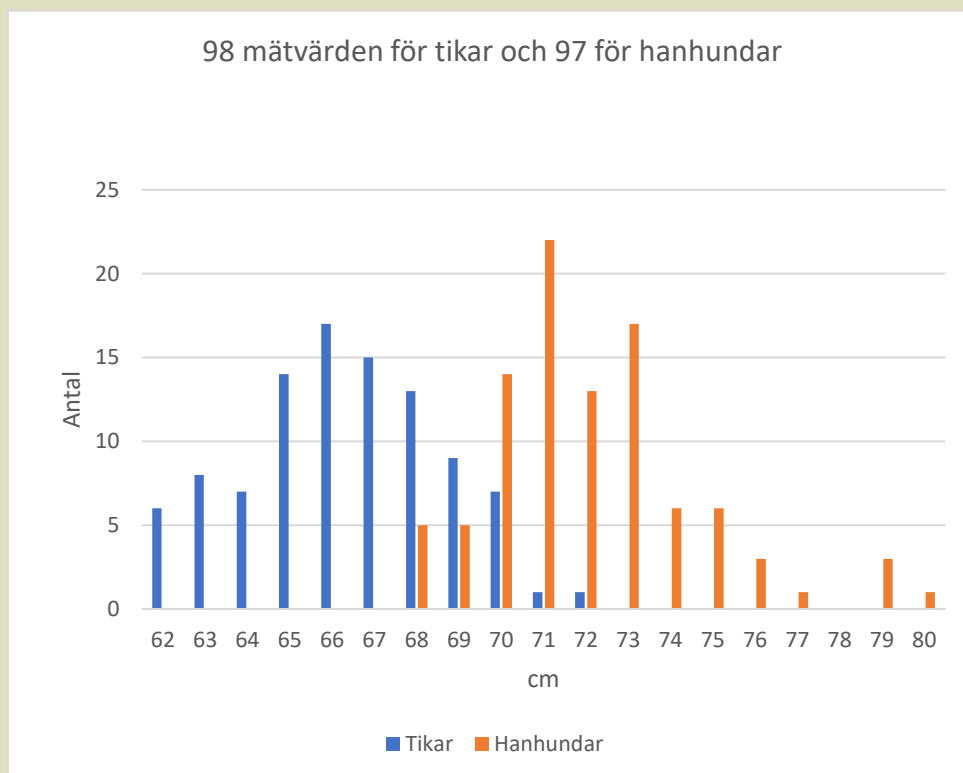
**Tikar: idealhöjd 63-69 cm**

Hundar som är lägre än idealhöjden förekommer sällan. Avvikelse från idealhöjden ska bedömas i förhållande till avvikelsens omfattning. Tikar upp mot den maximala idealhöjden eller över denna tenderar ofta att förlora könsprägel och elegans. Även maskulina hanhundar på den större sidan bör ge ett elegant intryck.



*Två utmärkta exempel på maskulina, men samtidigt eleganta hanhundar.*

På önskemål av Svenska Afghanhundklubben beslöt SKK om obligatorisk mätning av afghanhundar på utställningar under 2020 och 2021. På grund av coronapandemin har mätningarna förlängts till och med 2022. Hittills har det utförts 97 mätningar på hanhundar och 98 mätningar på tikar. Merparten av mätningarna ligger inom intervallen för idealhöjden för respektive kön. Se diagram 1.



*Diagram 1. Resultat från mätning av afghanhundar*



## FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

## DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

## NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

## TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

## SRD/BSI

Afghanhunden är inte listad i SRD/BSI, och man finner vanligen inte typmässiga överdrifter som hotar hälsa och sundhet. Dock finns överdriven tunnhet, som vare sig är typisk eller sund.

Presentationsöverdrifter förekommer: för mycket päls, på diverse sätt friserad och klippt päls, liksom felaktig rörelsepresentation. Skilj sådant som förstör typ och sundhet, från sådant som framhäver kvalitet. Överpälning inskränker hundars livskvalitet och förstör deras linjespel.

## RAS

Det senast godkända RAS-dokumentet från 2015 poängterar att antalet anmälda hundar till utställningarna har varierat men trenden har varit sjunkande. Exteriöra överdrifter är för närvarande inget stort problem inom rasen i Sverige, även om konkurrensen på utställningar är hård. Det finns dock en risk för att uppfödare börjar avla för att få fram vinnare, i stället för att få fram rasstandardliga hundar.

Det är av största vikt att ägare och uppfödare av afghanhundar förmedlar rasstandardens beskrivning av en funktionell afghanhund med rasspecifika detaljer. Svenska Afghanhundklubbens målsättning är att verka för att bevara de olika typer av afghanhundar som finns beskrivna i litteraturen.

Standardens beskrivning av en funktionell afghanhund ska lyftas fram genom att knyta an exteriör till funktion och öka intresset för att bevara afghanhundens ursprungsfunktion.

Arbete pågår med att ta fram ett nytt RAS-dokument.



© Anna Szábo